

Ἄπο Ἄδχι μέρει τῆς παρούσης Ὄρας ἢ Κιά : λο κάγαθια σου δὲν ἔχει Ἐρίβλι, καὶ ἢ Ἐπει :
 κεία σου δὲν ἐράνη. Εἶσαι τὸ φοβερώτατον Ζυ : γίον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον καθάριζει τὸ Ζι :
 ζάνιον, ὅπου φυτρώνει μεταξὺ τοῦ Σίτου. Ἄδι : κίας Ὄνομα ἔπαυσι δάλου εἰς τὸν καιρὸν σου. Διοι :
 κείς καὶ τοὺς Μικροὺς καὶ τοὺς Μεγάλους κατὰ τὴν Διά : θεσίαν σου τὴν Ἀγαθὴν, καὶ πρὸς τὴν Ἀρετὴν ὑπερ :
 βολικωτάτην Ἐρεσίαν σου, καὶ Κλίαν φυσικὴν. Ἄρ : μα ἔχεις τὸν Σταυρὸν, καὶ μὲ Ἐυλόβειαν σιε :
 πάζεις καὶ τοὺς Πλουσίους καὶ τοὺς Πτωχοὺς. Ἡ Ἰπο : μοῆ σου εἶναι ἄπειρος, καὶ Σταυρωσιώτατη ἢ Διά :
 κρισίς σου ἀμήντος καὶ πέρφρημος ἀπανταχοῦ. Πισί : ποιῆσαι τὸ ἔρατέιον, καὶ ἔλους τοὺς Ἐνδεῖς, δὲν :
 παίζεις τὰ Θεῖα. εἶσαι πρῶτος Κανὼν τῆς Ἄ : ρετῆς, καὶ τὸ μόνον καὶ ζωντανὸν Παράδει, μα τῆς Εὐ :
 σπλαγγίως. Ὅλα αὐτὰ τὰ Ἔργα πράττεις ὡς Ἄ : γαθός, καὶ μὲ τρόπον ὅπου ὁ καθάριος σου σὲ ὀδηγεῖ :
 λός. Φαίνεσαι ἢ μάλλον εἶπεν εἶσαι ὡς ἕνας τρέ : χων διά νά ἀπολαύσης τὸ Βραβεῖον ἐν τῆχει ὡς κα :
 λός. ἐπειδὴ καὶ σὲ ἐγέννησεν ὁ Πατήρ σου ὁ διά : τὴν Ἀρετὴν τε πέρφρημος, τὸ ὅπερ εἶσαι Ἰὼς ἀναμφί :
 βολος. καὶ σὲ ἀνέδραψεν ἀνὰ τὸν Παππος σου ὁ σα : φίζετος ἔτραυάτατος τῆς Ἀληθείας Κήρυξ. ὅθεν ὅπς :
 ταν ἐδιδάχθης τὴν Ἀρετὴν ἀπὸ τὸν Διδάκαλόν σου, σε : βιωθεῖς, ὅτι προκόπτεις, σὲ ἐκήρυξε Νικητὴν τοῦ Βε :
 κίας. Ἐμαδες νά πράττης κάθε Ἐδος Κα : λωσύνης εἰς τὸν Κόσμον, ὡς μέγας Ἐχθρὸς τῆς Ἄδι :
 ἐλξβουλή. Εἶσαι ἢ ὄντως γενεὴ Σύνοψης Ἔργων πάρα : δέξων, καὶ ἀκριβὴς Διατηρητής, καὶ Φύλαξ ὄλων τῶν :
 νόμων. Σὲ σοχάζομαι καὶ δὲν σφάλλω, ὡς ἕνα ἄ : πό ἐκείνους, ὅπου ἀναμφιβέλως εἶναι κοντὰ εἰς τὸν :
 Θεόν. Βεβαίωτατα εἶσαι ἢ πρώτη Οὐσία τοῦ Κα : λού, ὅπερ προέφχεται ἐκ τοῦ Προτερήματός σου τοῦ φυσί :
 κού. Καὶ ὅλας, διὰ νά μὴ πολυλογῶν, τὴν ἔχεις ὄντως Κο : ρυφὴν τῆς Ἀρετῆς τὴν Ἐλεημοσύνην, ἐλεῶν κάθε Σμι :
 μένην. Τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν νά σὲ μάθῃ ὁ καθέξ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Περὶ Ἐλεγειας.

ὡς ἠδὴ Δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθῶσι
 Σρηνόντ' Ὀρθυρμοί, Μοῦσαθ' ἢ λύπας ἔχει.
 Εὐριπ. ἐν Τρωάσιν.

Τι εἰσιν Ἐλεγεία.

Ἡ Ἐλεγεία εἶναι Μίμησις λόγων Οἴκτου, καὶ Δακρύων πα-
 ρασκευασική. αὕτη δὲν παρισάνει Πράξεις, καὶ Χαρακτήρας
 ἐνεργούντων Προσώπων, ἀλλὰ περιγράφει μὲ παθητικούς λό-
 γους τὴν περίτειος εἰς τὸ ἐναντίον Μεταβολὴν, ἣτις ἐπροξένη-
 σε κάμμιαν κακὴν, καὶ ἀξιοθρήνητον Κατάρασιν, καὶ ἀντὶ τῆς
 προσούσης Ἐνδαιμονίας μεγάλην τινα Συμφορὰν. καὶ ἀγωνίζε-
 ται μὲ λόγους, καὶ Ἡθοποιίας, καὶ Δηγήσεις παθητικὰς νά
 ἐρεθίστη εἰς τοὺς ἀκούοντας τὰ Δάκρυα, καὶ νά κινήσῃ τὴν Εὐ-
 σπλαγγίαν.

Πόθεν ὠνομάσθη Ἐλεγεία.

Ὀνομάζεται δὲ τὸ Ποίημα καὶ Ἐλεγεία, καὶ Ἐλεγείων
 ἀπὸ τοῦ Ἐλεγος τοῦ σημαίνοντος τὸν Θρήνον κατὰ τοὺς Πα-
 λαιοὺς, καὶ συντιθεμένου ἀπὸ τοῦ Ἐ, Ἐ, λέγειν, διὰ τὸ νά
 διαλαμβάνῃ περὶ Λυπηρῶν, καὶ Ἀξιοδακρύτων. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐ-
 λεγαίνειν, τὸ παραφρονεῖν. διότι οἱ Σρηνοῦντες φθέγγονται
 πλανώμενα ὡς Παράφρονες, καὶ ὄχι μὲ τὴν προσήκουσαν Εὐ-
 ταξίαν τοῦ λόγου. ἢ διὰ τὸ νά εὐρέσθῃ ἐκ Παραφροσύνης
 τὸ Στιχουργικὸν Μέτρον τῆς Ἐλεγείας, καὶ μετεδῶθη ἐκ
 τούτου ἢ Προσηγορία καὶ εἰς τὸ Ποίημα. Ἐπειδὴ Θεοκλῆς